

№ 705

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 30 октомври 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на петнадесети октомври, две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №706 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „Р.З.-Р“ ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. П., със собственик Р.З., против решение №499 от 24.07.2014 г. на Районен съд - Перник постановено по НАХД №702 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №14-0000133 от 14.05.2014 г., издадено от директора на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ (Д „ИТ“) - Перник срещу ЕТ „Р.З.-Р“ гр. Перник, като за нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 700 (хиляда и седемстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Наказаното лице се оплаква, че при постановяване на съдебния акт не са съобразени всички обстоятелства във връзка с проведената административнонаказателна преписка, законовите разпоредби, вменени за нарушени от наказаното лице, събраните доказателства, както и направените в съдебно заседание възражения. В жалбата се твърди, че актът и процесното наказателно постановление са издадени в нарушение съответно на разпоредбата на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, както и на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не съдържали посочени дата на установяване на нарушението, както и пълно и точно описание на нарушението и обстоятелства по неговото извършване - факти неотчетени от първата съдебна инстанция. Жалбоподателят възражава и срещу липсата на доводи от страна на административнонаказващия орган относно законосъобразността на представения по повод проверката граждански договор. Пледира още и за несправедливост на наложеното административно наказание, определено в размер над минимума, предвиден за съответното нарушение. От касационния съд жалбоподателят иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С. Поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Д „ИТ“ - Перник не изпраща представител. Представени са писмени бележки във връзка с касационната жалба, като заявява че проведеното административнонаказателно производство е съответно на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, както и излага доводи относно характера на престацията на завареното на място в обекта във време на проверката лице, като твърди че същата е такава във връзка с предоставянето на работна сила. Моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник прави заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива потвърдено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 24.04.2014 г. при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол - магазин за продажба на плодове и зеленчуци, находящ се в гр. Перник, стопанисван от настоящия жалбоподател, инспектори от Д"ИТ"- Перник установили, че обектът работи, като влизащите клиенти се обслужват от лицето Ю.Т. След проведен разговор Т. попълнила предоставена ѝ по реда и във връзка с правомощията по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ декларация, в която вписала, че работи в магазина като „продавач“ от 01.03.2014 г., с установено работно време и седмична почивка, срещу заплащане и на основание сключен трудов договор. Представител на стопанисващия обекта търговец не присъствал във време на проверката на място. На 28.04.2014 г. при извършена последваща проверка по документи Р.З. в качеството ѝ на собственик на ЕТ, представила пред проверяващите граждански договор №1 от 01.03.2014 г., с тримесечен срок на изпитване. Със съставяне на акт за нарушение на трудовото законодателство относно изискванията за уреждане на правоотношенията по предоставяне на работна сила само като трудови и единствено посредством сключването на писмен трудов договор, на 28.04.2014 г. със съставяне на акт за нарушение срещу настоящия жалбоподател е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

След така установеното по фактите Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го не установил пороци на същото, обуславящи процесуална незаконосъобразност, отразила се и на правото на защита на наказаното лице, които да са достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Разгледал съществото на спора, на база на установеното по фактите, след съвкупна преценка на доказателствата и отделяне на спорното от безспорното районният съд е постановил, че без съмнение в процесния случай е установено наличие на отношения по предоставяне на работна сила, без същите да са уредени като трудови съгласно разпоредбите на КТ.

Решението е правилно.

Съдът не приема за основателни изложените от жалбоподателя доводи за наличие на допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения. Относно оплакванията във връзка с неспазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН в частта относно дата на установяване и извършване на нарушението, касационния състав споделя напълно мотивите на първата съдебна инстанция, приел възраженията за неоснователни. Датата на извършване на нарушението, 24.04.2014 г., недвусмислено е посочена в протокола, съставен във връзка с проверката. Протоколът е връчен на работодателя, като е

подписан лично от представляващия ЕТ без възражения. По своя характер този протокол е официален свидетелстващ документ, който без да е част от процесуалните действия в производството по налагане на административно наказание, съставен от длъжностни лица в Д „ИТ“ - Перник, притежава обвързваща съда материална доказателствена сила – да приеме, че удостоверените от длъжностните лица факти са се проявили именно по начина и към момента, посочен в документа. Констатациите в протокола не са оборени. Факт е, че в акта конкретна дата на извършване на нарушението не е посочена. Факт е обаче, че издаденото въз основа на акта за установено нарушение, след преценка на доказателствата, събрани по преписката, наказателно постановление, също недвусмислено сочи като дата на извършване на нарушението 24.04.2014 г. Наказващият орган е преодолял порока на съставения акт в тази му част на основание чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, при наличие на безспорност по отношение на нарушителя и нарушението, без това да се е отразило на правото на защита на наказаното лице, без да е затруднено изчисляването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и без да е се препятства преценката относно приложимия и приложен закон. В този смисъл допуснатото нарушение на процесуалните правила касателно съдържанието на акта в тази му част се явява несъществено предвид спецификата на конкретния казус, поради което и правилен е изводът на първата съдебна инстанция.

Не се приемат и доводите на жалбоподателя срещу изводите на първата съдебна инстанция за пълно и точно описание на нарушението съгласно изискването на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 на ЗАНН. Касационния съд споделя напълно мотивите на районния съдия, определил вписаното в акта и наказателното постановление „полага труд като продавач-консултант“, като ненуждаещо се от „допълнителна конкретизация“. Какво има предвид процесуалният представител на наказаното лице под израза „каква дейност е извършвала“ и защо същия не приема „полагането на труд като продавач-консултант“ за достатъчно описание на извършваната дейност, е въпрос на интерпретация, което не променя изводите относно характера престацията, респективно реализирания състав на административно нарушение.

Оплакванията на жалбоподателя за наличие на изводи в обжалваното решение по повод липсващи пред първа съдебна инстанция възражения относно представения граждански договор, не се приемат от касационния съд. Факт е, че жалбата до първа съдебна инстанция е кратка и без конкретно сочено подобно основание. Но връзката между сочените в точки първа и втора на жалбата основания, както и служебно дължащата се от страна на първата съдебна инстанция цялостна проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство (районният съд не дължи произнасяне само по посочените в жалбата основания) безспорно са повод за проверка и по отношение представения по преписката т.нар. граждански договор. Посочването в решението, че това е основно възражение на наказаното лице, не се е отразило на законосъобразността на изводите на районния съдия, както и на валидността на волята на състава и на постановения от него съдебен акт.

Въпреки горното жалбоподателят сочи на касационния съд липса на обсъждане и произнасяне от страна на административнонаказващия орган относно представения от наказаното лице граждански договор. Ако се приемат основателни възраженията на наказаното лице за произнасяне на районния съд по непредявени с жалбата основания, респективно незаконосъобразност на съдебния акт в тази му част, то касационния съд не може да извърши проверка на решението във връзка с наведени за първи път основания за отмяна на НП. Предвид обаче заключенията на настоящия състав за законосъобразност на произнасянето на първата съдебна инстанция в тази му част, то изводът е за неоснователност на жалбата и в този пункт. За дейността на наказващият орган по издаване на наказателното постановление и разследването на спорните обстоятелства в ЗАНН не е предвидена форма. Следователно достатъчно е наказващият орган да издаде НП, за да се приеме, че той не е уважил представените от нарушителя доказателства. Освен това ЗАНН не предвижда мотивите като реквизит на издаваните НП. Приложените по преписката доказателства обосновават издаването на НП и своего рода мотивират същото. В съдебна фаза административнонаказващият орган е защитил своето решение, а районният съд не е приел престацията на А. като такава по силата на гражданско правоотношение. И за

касационния съд е безспорно, че характера на отношенията между наказаното лице и А. са такива по предоставяне на работна сила, т.е. трудови, с всички елементи на трудово правоотношение. Но преди това представения по преписката граждански договор няма достоверна дата по смисъла на чл. 181 от ГПК и без съмнение води до извод за опит за заобикаляне на трудовото законодателство и прикриване на трудови правоотношения посредством фиктивно сключвани граждански договори. Формалната доказателствена сила на представения по преписката граждански договор не се простира относно датата на неговото сключване. Законът изрично сочи, кога датата на частен документ е достоверна спрямо трети за договора лица. Този договор е част доказателствената съвкупност, независимо от момента на неговото представяне, но поради горното същия не доказва по надлежния ред, да е съществувал към момента на извършване проверката на място в обекта на дата 24.04.2014 г. Този факт е от изключително съществено, основно значение за настоящия спор, поради което договора не се явява доказателство относно наличие направените в него уговорки към датата на извършване на проверката.

Относно възражението на наказаното лице за несправедливост на наложеното наказание, касационния съд намира правилно и законосъобразно решението на първата съдебна инстанция и в тази му част, както поради приетия за правилно определен размер на санкцията в размер към минимума, предвиден за процесното нарушение, така и поради конкретните по делото обстоятелства и предвид представения по преписката граждански договор, чийто характер и цел касационния съд обсъди по-горе. Това прави наказанието определено както при спазване на разпоредбите на чл. 27, ал. 1 на ЗАНН, така и при отчитане на конкретните обстоятелства и подбудите на наказаното лице, изискващи се от чл. 27, ал. 2 на ЗАНН.

Предвид горното Районен съд - Перник, като е отменил процесното наказателно постановление на посочените основания, е постановил законосъобразен съдебен акт. Обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на закона следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №499 от 24.07.2014 г. на Районен съд - Перник постановено по НАХД №702 по описа на съда за 2014 г., с което е потвърдено наказателно постановление №14-0000133 от 14.05.2014 г., издадено от директора на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ - Перник срещу ЕТ „РУМЯНА ЗАХАРИЕВА - РУМИ“ гр. Перник за нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/